

Arrest

nr. 95 977 van 28 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 14 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door haar advocaat N. DIRICKX en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) 1973 te Accra. U ging naar de lagere school tot het jaar 1999, en begon daarna een handel in hout. Uw vader overleed in het jaar 1999 aan een ziekte en uw moeder overleed het jaar erna aan suikerziekte. U heeft drie kinderen uit een stukgelopen relatie met M. N. Op 24 december 2006 leerde u J. W. kennen, die u introduceerde in relaties tussen mannen, en die u vertelde dat relaties met vrouwen ongeluk brengen, en relaties met mannen geluk. U had diezelfde dag seks met J. W., u aanvaardde uw homoseksuele geaardheid, en begon een homoseksuele relatie met J. W. U werd lid van een groep die opkomt voor de rechten van homoseksuelen. Op 27 oktober 2011 kwam de groep waarvan u lid was bijeen, en gingen jullie uit om jullie te amuseren. Wanneer plots de politie binnenkwam, werden enkelen van jullie gearresteerd -

waaronder uw partner J. W. - maar wist u te ontsnappen. U liep naar uw vriend P., aan wie u zei dat u een bezoek bracht. Toen P. daarop wat ging halen om te drinken, vernam hij van derden dat u homoseksueel bent, en zei hij u bij zijn terugkomst dat u niet kunt blijven bij hem. U ging daarop naar de haven waar u een schip zag. U ging het schip binnen op 28 oktober 2011 en verstopte zich. U verliet Ghana per schip op 30 oktober 2011 en kwam aan te België op 9 november 2011. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 10 november 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient vermeld dat u meerdere verklaringen aflegde die fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw – door u beweerde – homoseksuele geaardheid.

Gevraagd op welke leeftijd u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen, antwoordde u rond de leeftijd van 31 jaar (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd welke de aanleiding was, antwoordde u dat er iemand was die u introduceerde, die u zei dat relaties met vrouwen geen geluk brengen, abrupt eindigen, en dit niet het geval is met een man. Gevraagd wie u introduceerde, antwoordde u J. W. – uw partner (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of u wat gedetailleerder kan zijn, antwoordde u dat u gezegd werd dat, wanneer men een relatie heeft met een vrouw, het bloed ongeluk brengt voor een man. U voegde eraan toe dat je met een man geen bloed ziet en dus alles goed gaat, en dat je meer voelt wanneer je seks hebt met een man. Gevraagd of u toen ook aangetrokken was tot andere mannen, antwoordde u dat dat dan nog niet het geval was, u niet echt door mannen aangetrokken was, maar dat u erover dacht. Gevraagd of u zich op dat moment nog aangetrokken voelde tot vrouwen, antwoordde u dat u begon te denken over relaties met mannen, wanneer u erover verteld werd. Gevraagd waarom precies u begon te denken over relaties met mannen, antwoordde u dat u zag dat het niet goed ging met u toen u relaties had met vrouwen, en u erover begon te denken een man als vriendje te nemen toen hij u vertelde over het geluk dat je hebt als je met mannen samen bent. U verklaarde voorts dat u reeds besloten had niet meer met vrouwen samen te zijn toen de relatie met uw vriendin eindigde. Gevraagd waarom u dat besloot, antwoordde u die beslissing genomen te hebben omwille van wat ze u aandeed – een slag op uw hoofd waar u een litteken aan overhield. Gevraagd waarom u dan besloot met mannen samen te zijn, antwoordde u dat je met mannen rapper kan overeenkomen, en dat langer duurt met vrouwen. Gevraagd wat u bedoelt met 'rapper overeenkomen', antwoordde u dat je met mannen niet veel praat, je rap tot compromissen raakt met mannen en je met vrouwen teveel ruzie maakt. Gevraagd wanneer u voor het eerst opmerkte dat u zich fysiek aangetrokken voelde tot mannen, dan wel of dit het geval niet is, antwoordde u dat u zich aangetrokken voelde tot mannen toen u het probleem had met uw vriendin en de relatie eindigde (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd wat de oorzaak was van dit besef, antwoordde u dat jullie naar een film keken over mannen die seks hadden, en u zich dan aangetrokken voelde tot mannen. U verklaarde voorts dat wanneer vrouwen hun menstruatie hebben, dit ongeluk brengt (zie gehoorverslag CGVS, p. 18), u niet weet waarom relaties met mannen geluk brengen, maar alles goed ging vanaf dan (zie gehoorverslag CGVS, p. 19) en dat u uw beslissing met mannen te beginnen, baseerde op de wonde die u op uw voorhoofd had, toegebracht door uw voormalige vriendin, die u bijna in uw oog sloeg. Gevraagd of u dan besloot met mannen te gaan, omdat relaties met mannen gemakkelijker zouden zijn in de zin dat er minder ruzies zijn, antwoordde u bevestigend en verklaarde u omwille daarvan dit besluit te hebben genomen.

Het dient reeds opgemerkt dat bovenstaande verklaringen allerminst doorleefd overkomen. Dat u zonder meer 'besloten' zou hebben voorts enkel homoseksuele relaties aan te gaan, omdat u relatieproblemen had met uw voormalige vriendin, is helemaal niet aannemelijk. Immers, dat u zou kunnen 'besluiten' tot een andere seksuele geaardheid, omwille van een negatieve ervaring in uw heteroseksueel gevoelsleven, is een verklaring wars van enige doorleefde ervaringen, daar zaken als seksuele geaardheid en fysieke aantrekking, geenszins het voorwerp uitmaken van een besluit dat men neemt op basis van een aantal overwegingen. Voorts dient opgemerkt dat de door u opgegeven reden om relaties met mannen aan te gaan – namelijk dat u verteld werd dat relaties met vrouwen ongeluk brengen daar vrouwen menstrueren, en men met vrouwen rapper ruzie heeft – naast het feit dat deze redengeving lachwekkend en grotesk is, dermate onaannemelijk, en onaanvaardbaar is ter ondersteuning van de door u voorgehouden geaardheid, zodat uit deze verklaringen alleen al de ongeloofwaardigheid van de door u voorgehouden geaardheid kan worden afgeleid.

U verklaarde dat u op 24 december 2006 voor het eerst seks had met een andere man (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u, wanneer u voor de eerste keer seks had met andere man, op dat moment ook al wist dat dat betekende dat u homoseksueel was, antwoordde u dat u toen voelde dat u geïnteresseerd was in mannen. Gevraagd wanneer u met zekerheid wist dat u mannen verkoos, antwoordde u dat u op 24 december besloot, na seks te hebben gehad met J., dat u er 'meer betrokken' bij moest zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of u, nadat u een eerste keer seks had met een andere man en u met zekerheid wist dat u relaties wou aangaan met mannen, u dat ook meteen aanvaardde voor uzelf, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u het dezelfde dag aanvaardde. Gevraagd of u er zich dan al van bewust was dat uw homoseksualiteit een probleem kan vormen in Ghana, antwoordde u dat u het wist, het taboe is in Ghana, en mensen het niet aanvaarden. Gevraagd wat u voelde of dacht, toen u met zekerheid wist dat u relaties met mannen verkoos – gegeven het taboe op homoseksualiteit in Ghana, antwoordde u dat dat was wat uw gevoel u zegt, en u dat moest doen om gelukkig te zijn. Opnieuw gevraagd of u er lang over heeft gedaan om uw eigen homoseksualiteit te aanvaarden, antwoordde u het meteen aanvaard te hebben omwille van de problemen die u had met uw ex-vriendin. Gevraagd wat u er zelf bij dacht en wat er door u heen ging, toen u besepte homoseksueel te zijn én in een land te wonen waar dit niet getolereerd wordt, antwoordde u dat u dat voor uzelf besloten had, u het deed voor uw eigen geluk, en u aan geen enkel gevolg dacht.

Dat u uw 'besluit' – namelijk om voortaan enkel met mannen relaties aan te gaan – genomen zou hebben in de context van de Ghanese maatschappij – een maatschappij in dewelke op homoseksualiteit een taboe rust, homoseksualiteit bij wet verboden is en bestraft wordt, en homoseksuelen getroffen worden door een sociaal, religieus en politiek stigma, maakt uw verklaring geen moeilijkheden te hebben gehad om uw homoseksualiteit te aanvaarden – tot dewelke u zou besloten hebben – voorts hoogst opmerkelijk. Immers, dat u uw homoseksualiteit – die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, en normalerwijze aanleiding geeft tot enige introspectie gepaard met gemengde gevoelens en twijfels – eenduidig positief ervaren zou hebben als een beslissing uwentwege, dit alles zonder een bedenking te maken over de problematische situatie waarin u mogelijks terecht zou kunnen komen, doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

Verder dient vermeld dat u evenmin aannemelijk heeft kunnen maken dat u een homoseksuele relatie zou hebben gehad met J. W. gedurende een vijftal jaren.

U verklaarde J. een eerste maal gezien te hebben op 24 december 2006 (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 en 19). Gevraagd of u hem nooit eerder zag, gezien uw verklaring op 24 december 2006 door J. uitgenodigd te zijn geworden bij hem thuis, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat hij u diezelfde dag inviteerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd hoe hij ertoe kwam u uit te nodigen, en gevraagd om te vertellen hoe dat ging, antwoordde u, bijzonder beknopt, dat het kerstavond was en hij u inviteerde. Opnieuw gevraagd hoe hij ertoe kwam u uit te nodigen, gezien u hem pas op die dag voor het eerst zag, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat hij u sprak over mannen die op mannen vallen, en u uitnodigde op kerstavond. Gevraagd hoe hij op het onderwerp kwam van 'mannen die op mannen vallen', antwoordde u dat hij daarover begon gezien het probleem dat u had met uw vriendin. Gevraagd wat hij u precies zei, antwoordde u dat hij u zei dat hij aangetrokken was door u en dat, als u het wou, jullie iets konden beginnen (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of hij dan al wist dat u homoseksueel bent, antwoorde u ontkennend. Gevraagd hoe hij het onderwerp aansneed van 'mannen die relaties hebben met mannen', antwoordde u dat hij u begon te vertellen over een man die seks had met een man. Gevraagd wat hij daarover zei, antwoordde u dat hij u vroeg of jullie het konden doen, namelijk seks hebben. Gevraagd wat hij u nog zoal zei over relaties tussen mannen, antwoordde u dat hij u zei dat het geluk brengt, en het een goed gevoel geeft. Gevraagd of dat dan niet ongelofelijk riskant was van hem, dat hij u vertelde dat hij seks met u wou, gezien het evengoed zo zou kunnen geweest zijn dat u negatief stond tegenover homoseksuelen, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat hij u dat begon te vertellen omwille van de problemen die u had met uw voormalige vriendin, en hij over relaties met mannen begon te vertellen omdat hij dacht dat u zich er ook in interesseerde – hetgeen opmerkelijk bevonden wordt daar uit uw verklaringen af te leiden valt dat u hem enkel vertelde over uw heteroseksuele relatie. Bovenstaande verklaringen worden geenszins geloofwaardig geacht. Dat J. W., die verder niet op de hoogte was

van uw homoseksualiteit, u zou verteld hebben over relaties tussen mannen, omwille van de problemen die u ondervond in uw heteroseksuele relatie, en u eveneens voorgesteld zou hebben samen iets te beginnen, gevraagd zou hebben om seks te hebben, en u diezelfde avond uitnodigde bij hem thuis, zijn verklaringen die het reeds aangetoonde gebrek aan doorleefde ervaringen, verder bevestigen. Immers, dat een homoseksueel, levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, een hem verder onbekende man, van wiens seksuele geaardheid hij niet op de hoogte is, zou vertellen over relaties met mannen, en meteen ook zou voorstellen een relatie te beginnen en seks te hebben, is een danig simpele voorstelling van de situatie van homoseksuelen, levend in Ghana, en duidt verder op een dermate groot risicogedrag, dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat J. u over homoseksuele relaties begon te vertellen – de dag waarop u hem voor het eerst ontmoette – omdat u hem vertelde over uw stukgelopen heteroseksuele relatie, en derhalve kan er evenmin geloof gehecht worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaring een homoseksuele relatie met J. te hebben gehad.

Gevraagd of u soms bepaalde dingen deed om uw homoseksualiteit te verbergen voor anderen, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd wat u dan deed om het te verbergen, antwoordde u dat jullie elkaar cadeaus gaven. Opnieuw gevraagd wat u deed om uw homoseksualiteit voor anderen te verbergen, antwoordde u de vraag niet te begrijpen. Wanneer u de vraag een derde maal gesteld werd, antwoordde dat u seks had met uw partner, en dat verborgen hield voor anderen. Gevraagd wat jullie zoal samen deden, op momenten dat jullie beiden niet moesten werken, antwoordde u enkel dat jullie soms samen dammen speelden (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd of u een anekdote kunt vertellen, iets dat u zich herinnert van uw relatie met uw partner, antwoordde u dat u op een keer iemand tegenkwam waarmee u praatte, en J. dacht dat u een relatie had met deze persoon – hetgeen een misverstand was. Gevraagd of u nog een andere anekdote kunt vertellen, iets dat jullie deden of meemaakten tijdens jullie samenzijn als koppel, antwoordde u dat u niets anders kunt zeggen. Uw onvermogen om enigszins uitgebreid te vertellen over de beleving van uw homoseksuele relatie met J., bevestigt de reeds aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen een homoseksuele relatie met J. onderhouden te hebben.

Tot slot kunnen nog enkele van uw verklaringen worden opgemerkt, die de reeds aangetoonde ongeloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie met J. W., bevestigen.

Gevraagd of uw relatie met uw vriendin al gedaan was, toen u voor het eerst seks had met J., antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat het reeds een hele tijd gedaan was (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of dat dan op 24 december 2006 was, antwoordde u bevestigend. U verklaarde eveneens dat, wanneer de relatie met uw vriendin eindigde, u besloot niet langer met vrouwen te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Op een eerder moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u kinderen heeft, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd hoe oud uw kinderen zijn, antwoordde u dat u een kind heeft dat geboren werd in het jaar 2000, een kind dat geboren werd in het jaar 2005, en dat u nog een derde kind heeft dat twee of drie jaar oud is. Geconfronteerd met de vaststelling dat u verklaarde een kind van drie jaar oud te hebben, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u de relatie met uw vriendin stopte nadat het kleintje, dat nu drie jaar oud is, geboren werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of dat dan na 2006 was, antwoordde u bevestigend. Geconfronteerd met de vaststelling dat u verklaarde dat uw relatie met uw vriendin reeds lang gedaan was en u enkel nog met mannen relaties wou, en u eveneens verklaarde dat u een kind van drie jaar oud heeft, dat dus in 2009 werd geboren, antwoordde u – naast de kwestie – dat u niet getrouwd was, u wel seks had met haar en jullie al lang uiteen waren toen u die vriend ontmoette (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Geconfronteerd met de vaststelling dat u verklaarde J. te hebben ontmoet in 2006, én een kind te hebben dat drie jaar oud is, en dus geboren werd in het jaar 2009, antwoordde u plots dat uw kind geboren werd in 2006, dit volledig tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen dat u een kind heeft dat op heden drie jaar oud is. Gevraagd wanneer uw relatie met uw voormalig vriendin eindigde, antwoordde u 1999 (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Het dient vastgesteld dat uw verklaringen – namelijk dat u in 2006 een homoseksuele relatie begon met J., en daarna geen heteroseksuele relaties meer had, alsook uw verklaring dat de relatie met uw vriendin eindigde in 1999 en uw verklaring een kind te hebben dat drie jaar oud is – niet coherent zijn. Dat u plots uw antwoord wijzigde en verklaarde dat uw jongste kind in 2006 is geboren, weet niet te overtuigen, gezien u reeds op meerdere momenten volhield dat uw kind drie jaar oud is, en gezien uw verklaring dat uw relatie met de moeder van het kind eindigde in 1999. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaring homoseksueel te zijn en vanaf 24 december 2006 tot uw vertrek uit Ghana een relatie met J. W. te hebben gehad.

U verklaarde verder dat uw ouders homoseksualiteit niet aanvaardden en misschien wel afwisten van uw relatie met J., daar jullie vaak samen waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd hoe u opmerkte dat ze het misschien wel wisten, antwoordde u dat wanneer uw vriend u thuis bezocht, jullie redelijk lang in de kamer bleven en ze dan in de kamer kwamen kijken, en dat u daarom denkt dat ze er misschien aan dachten. Gevraagd of u ooit betrappt werd door uw ouders, toen u seks had met Joe, antwoordde u dat ze op een dag eens binnenkwamen en ze zagen dat J. op uw schoot zat op het bed (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Geconfronteerd met de vaststelling dat u op een eerder moment tijdens het gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p. 4) verklaarde dat u reeds 10 jaar een kamer huurde en u niet langer bij uw ouders woonde, antwoordde u dat u dat inderdaad zei, u niet meer bij hen woonde, u meestal bij uw ouders was in die kamer, en daarna in het huis waar u een kamer huurde. U verklaarde dat u ook bij J. op bezoek kwam en u ook daar veelal op zijn kamer bleef. Gevraagd waarom jullie niet gewoon naar de kamer die u huurde, gingen, antwoordde u dat uw werk toen niet goed ging, en u het huis niet kon betalen. Geconfronteerd met de vaststelling dat u op een eerder moment tijdens het gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6) verklaarde dat uw vader stierf in het jaar 1999, en uw moeder het jaar erop, antwoordde u – geenszins overtuigend – dat, als u dat zei, u niet goed bent in data (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaring homoseksueel te zijn en vanaf 24 december 2006 tot uw vertrek uit Ghana een relatie met J. W. te hebben gehad. Immers, dat u zich meent te herinneren dat uw ouders u ervan verdachten een homoseksuele relatie te hebben omdat u steeds met uw partner op uw kamer zat, en uw ouders de kamer eens binnen kwamen wanneer J. op uw schoot zat, terwijl u verklaarde reeds tien jaar alleen te wonen en dat uw vader stierf in 1999 en uw moeder het jaar erop, zijn danig incoherente verklaringen, dat ze de reeds vastgestelde, ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn en een homoseksuele relatie te hebben gehad sinds het jaar 2006, bevestigen. Uw verschuiving ‘niet goed te zijn in data’ wordt hierbij niet redelijk geacht, daar het een verschil van 7 jaren betreft, en u doorheen het gehele gehoor steeds aangaf in 2006 een relatie met J. begonnen te zijn. Dat u dan – gewezen op het feit dat uw verklaring door uw ouders samen met J. bijna betrappt te zijn geworden in uw kamer, niet coherent is met uw verklaring dat uw vader in 1999 stierf en uw moeder het jaar erop – simpelweg verklaarde ‘niet goed te zijn in data’, weet dan ook absoluut niet te overtuigen

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u de door u beweerde homoseksuele geaardheid –en relatie, absoluut niet aannemelijk heeft kunnen maken en er derhalve geen enkel geloof gehecht kan worden aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten.

De door u neergelegde documenten in het kader van uw asielaanvraag, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De door u neergelegde artikels betreffende de situatie van homoseksuelen in Ghana, vormen geen bewijs van de door u geopperde homoseksuele geaardheid –en relatie. De door u neergelegde geboorteakte heeft geen relevantie in het kader van uw individueel asielrelaas, en bevat verder geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. De door u neergelegde lidkaart van de groep ‘Alliège’ bezit evenmin enige bewijskracht, gezien er geen homoseksuele geaardheid vereist is om in het bezit te zijn van dergelijke lidkaart. De door u neergelegde flyer van een holebi-feestje te Luik, bezit evenmin enige bewijskracht, gezien er geen homoseksuele geaardheid vereist is om in het bezit te zijn van dergelijke flyer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 33.1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling, artikel 3.1 van het Verdrag van New York van 10 december 1984 tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende bestraffing of behandeling (hierna: Antifolterverdrag), en artikel 3 van het EVRM.

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvV 22 oktober 2009, nr. 33 063, RvV 27 februari 2012, nr. 75 876). De niet aannemelijkheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 4 december 2006, nr. 165.484; RvV 30 oktober 2009, nr. 33.601).

De verzoekende partij voert aan dat verzoeker slechts één relatie heeft gehad met een man en dat deze begon eind 2006. Ze stelt dat verzoeker zich tot mannen aangetrokken voelde vanaf zijn relatie met J. W. en als reactie op zijn moeilijke relatie met de moeder van zijn kinderen. Voorts meent de verzoekende partij dat de commissaris-generaal zijn vaststellingen met betrekking tot de homoseksuele geaardheid niet bewijst.

Weliswaar wijst de verzoekende partij erop dat er geen duidelijke theorieën over het ontstaan van homoseksualiteit van een persoon, maar de Raad meent dat de verklaringen van verzoeker over de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid zoals gesteld in de bestreden beslissing weinig doorleefd overkomen en niet overtuigend zijn. Daarenboven betreft het slechts een van de motieven van de bestreden beslissing. De overige motieven betwist of weerlegt verzoeker niet. De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op

grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de aannemelijkheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319). De Raad schaaft zich achter deze motieven.

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal niet moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de kandidaat-vluchteling zelf.

Wanneer er geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De verzoekende partij toont niet aan dat artikel 3 van het EVRM en artikel 3.1 van het Antifolterverdrag ruimer zijn dan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

De verzoekende partij kan bovendien niet dienstig verwijzen naar artikel 33 van de Conventie van Genève. Artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag bevat een verbod tot uitzetting of terugleiding dat enkel betrekking heeft op beslissingen op grond waarvan een vluchteling verplicht zou worden naar zijn land van herkomst terug te keren. De verzoekende partij heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat zij vluchteling is zodat dit artikel niet op haar van toepassing is.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen, dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS 14 juli 2011, beschikking nr. 7257).

De neergelegde lidkaart van de groep 'Alliège' en de neergelegde flyer van een holebi-feestje bezitten geen bewijskracht en zijn evenmin relevant, daar er geen homoseksuele geaardheid noodzakelijk is om in het bezit te komen van deze stukken.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen. De verzoekende partij kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

G. de MOFFARTS